

мені такими огидствами скайте лишень, дасть бо!

тепер не досить їм і вибори раз на шість літ, а спокій, то вона собі байчунить --- не дати мені смалити мене на вільнім корита! Вже тепер пинку бють, — ні, проміттоглядю, протв усього свинського ладу в сюди кажуть, свиня своє жодого куточка промалсувають ся". І кинулись стрять і нохають і гаршуну залазять. „А тов там мабуть у тебе на якого свиньства лишала олучуть на позорище, і

али зовсім мене зо свідом! І не те щоб самі це би може мене так не може, хоч і кривнуть чать і погодублять мене, знає, що чи круть чьвіт не проживе. Але я, се вже такі собаки, орбай. Найневиннійшу, змилюйте ся, люди ду, „по писанію“ спіпереглядають, а друи коле! „Свинство, троха підрустуть, наю. Той, що нині гупоглянеш на нього ланом професорем“ Сидить собі при зелься, та „во всю веле-

оможе, тепер йому ще й у очи плює. шество. безсмертне! не ми, то хоч покоого впливу. А тим, так, що твоя праввятий огонь горить,

е ся бога, нанове обрих), хоч на виумліне, Німці та вони без наших гатглою смертю“ ся, кажуть, Угорачить, але яка мертю умирати? А ирати зі стиду і и богу, до того. ені роги. Ані хвиім поганим, жиотую. Най гиі також сила і без-

ики визвольно-Вас о най-поставили ми Реджайни від Габору. Нам лідат вийшов, — яких \$500. — спідобро, — спіфонд своїми боротьба е в Найголовній. 200, яку треба

ий Комітет. едрукувати.

Листи з Галичини.

Львів, дня 6. V. 1912.

Перший Май і українські робітники. — Виступ посла Романчука в австрійських делегаціях. — Вшехпольські демонстрації у Львові проти українського університету.

Незвичайно величаво обходять цього року святю Першого Май пролетаріят усіх народів, виселюючи наш край. Скрізь по містах і містечках відбули ся масові віча і демонстраційні походи. Як що р. н. у. так і сего демонстрували робітники без огляду на народність проти мілітаризму і воєнних зброєнь, за восьмиденним робочим днем і суспільним забезпеченем робітників, проти титарів податкових та доріжні, проти злочинів капіталістичних — за соціалізм. Демонструючи за всенародним мпром, за братерством народів, протестували теж пролетаріят цілого доконуваних на народах великої російської тюрми, на Україні, Польщі, Фінляндії, народів Кавказу, Жидях і всіх інших народах і племенах заселюючих царську імперію. Але сего річний Перший Май мав для українського робітництва спеціальне значіння. Як відомо, українська соціалдемократія переживає час розколу. Він має на собою той корисний та добрий для українського соціалістичного руху наслідок, що робота партійна та заінтересоване партією розвинути широкою струєю по цілм краю по найдаліших його закутках. Ніколи ще партійне житє не пульсувало так живо як тепер. Не зважаючи на великий терор з боку польських соціалдемократів і нечисленної горетки, що групує ся довкола Вітика, що довів до розколу партії, скрізь прокидають ся українські робітники, заснують організації, живуть українським соціалістичним житєм. Перший Май був одним великим доказом рухливости і живучости нашого руху і нашої партії. Завив управя нашої партії, аби 1. Май сего року святкувати спільно, разом з польськими і жидівськими робітниками, аби в той спосіб найкраще задемонструвати проти політики польських соціалдемократів суспільно проти нашої партії, знайшов скрізь безглядний послух. Тільки українські робітники зорганізовані в нашії партії і зі своїми прапорами і таблицями виступили всюди з національною групою, подібно як і жидівські. Величаво представлялась група українських робітників підчас походу у Львові, яка йшла за своїм величезним прапором з написом У. С. Д. П. В поході несено велике число червоних таблиць з ріжними написями. Навіть львівський „Glos“ мав для нашої групи самі слова похвали. А треба зазначити, що нечисленні прихильники посла Вітика, які вступили з двома таблицями з написями польсько-українськими губились в групі

польських робітників. Вечером дав „Драматичний Кружок“ тов. „Воля“ в сад „Гвізди“ виставу для робітників голосної пінки нашого соціалістичного письменника тов. В. Винначенка „Базар“, взяту з українського революційного життя за кордоном. Робітники щиро і гучно оплескували гарну гру аматорів та викликували кілька разів автора, котрий режисерував свою штуку. Рамки наших листів зовсім не дозволяють нам, аби хоч коротко опсати перебіг мьєвого свята на провінції. Скажемо тільки, що в Перемишлі, Стрию, Дрогобичі, Бориславі, Волехові, Долині, Рогатині, Жидачеві, Роздолі, Тернополі, Винниках, Чернівцях, Відні — у всіх тих місцевостях святкували торжественно українські робітники своє свято, у всіх тих місцях відбули ся збори з походами на котрих виступали референти на злепартії. Одним словом, сего річне маєє свято було одним доказом зросту соціалістичної свідомости серед українського робітництва. Не мають щастя українські націоналдемократи до своїх політиків. Ма вже кілька разів вказували на трусів і заячесьердє політики сего сторонництва. Навіть приходять ся нам занотувати ще один приклад сеї політики. В австрійських делегаціях виступив сям разом не посол Цеглівський, котрий зреагнтував а зазначив, що кількох разів він виступав, то все компромітував ся своєю нездарністю і льохайством супроти Австрії — а посол Романчук, старий і сивий український націоналдемократичний парламентаріст. Сучасне положенє українського народу вимагало, аби він сьміло і гідно заговорив про справу українську в теперішніх делегаціях, щоби вказав на всі ті злочини царату, доконувані над нашим народом в Росії та на австро-польську політику в Галичині супроти українського населеня. Ані словом не зволив про се бодрі згадати українській націоналдемократичний посол. Він обмежив ся тільки на похвалах для Верхгольда, міністра заграничних справ, котрий в своїм ехресе дуже підхлібно висловлював ся про курс теперішньої політики заграничної Росії, яку веде Садонов. Білі ті українські націоналдемократичні політики. В своїх газетах, чорт зна, які се революціонери вони, але в практичній політиці все труси і льохай.

проти сего домагави українського народу, коли воно ніні стало домаганем цілком реальним. Ми вказали теж, що перед проти українського університету ведуть вшехпольяки з заприязненнями з ними подільськими шляхтичами. Від слів прийшло до діла. Ціла польська суспільність почала воропити ся проти українського університету, проти того, аби він станув у Львові, бо сепісля них означало би з українське Львова, поділяючи краю і т. н. Львівські вшехпольяки дали гасло до демонстрацій проти українського університету. Рада міська міста Львова ухвалила одногослоно протест проти нього, та вислала окрему делегацію до Відня, аби хоч коротко опсати перебіг мьєвого свята на провінції. Скажемо тільки, що в Перемишлі, Стрию, Дрогобичі, Бориславі, Волехові, Долині, Рогатині, Жидачеві, Роздолі, Тернополі, Винниках, Чернівцях, Відні — у всіх тих місцевостях святкували торжественно українські робітники своє свято, у всіх тих місцях відбули ся збори з походами на котрих виступали референти на злепартії. Одним словом, сего річне маєє свято було одним доказом зросту соціалістичної свідомости серед українського робітництва. Не мають щастя українські націоналдемократи до своїх політиків. Ма вже кілька разів вказували на трусів і заячесьердє політики сего сторонництва. Навіть приходять ся нам занотувати ще один приклад сеї політики. В австрійських делегаціях виступив сям разом не посол Цеглівський, котрий зреагнтував а зазначив, що кількох разів він виступав, то все компромітував ся своєю нездарністю і льохайством супроти Австрії — а посол Романчук, старий і сивий український націоналдемократичний парламентаріст. Сучасне положенє українського народу вимагало, аби він сьміло і гідно заговорив про справу українську в теперішніх делегаціях, щоби вказав на всі ті злочини царату, доконувані над нашим народом в Росії та на австро-польську політику в Галичині супроти українського населеня. Ані словом не зволив про се бодрі згадати українській націоналдемократичний посол. Він обмежив ся тільки на похвалах для Верхгольда, міністра заграничних справ, котрий в своїм ехресе дуже підхлібно висловлював ся про курс теперішньої політики заграничної Росії, яку веде Садонов. Білі ті українські націоналдемократичні політики. В своїх газетах, чорт зна, які се революціонери вони, але в практичній політиці все труси і льохай.

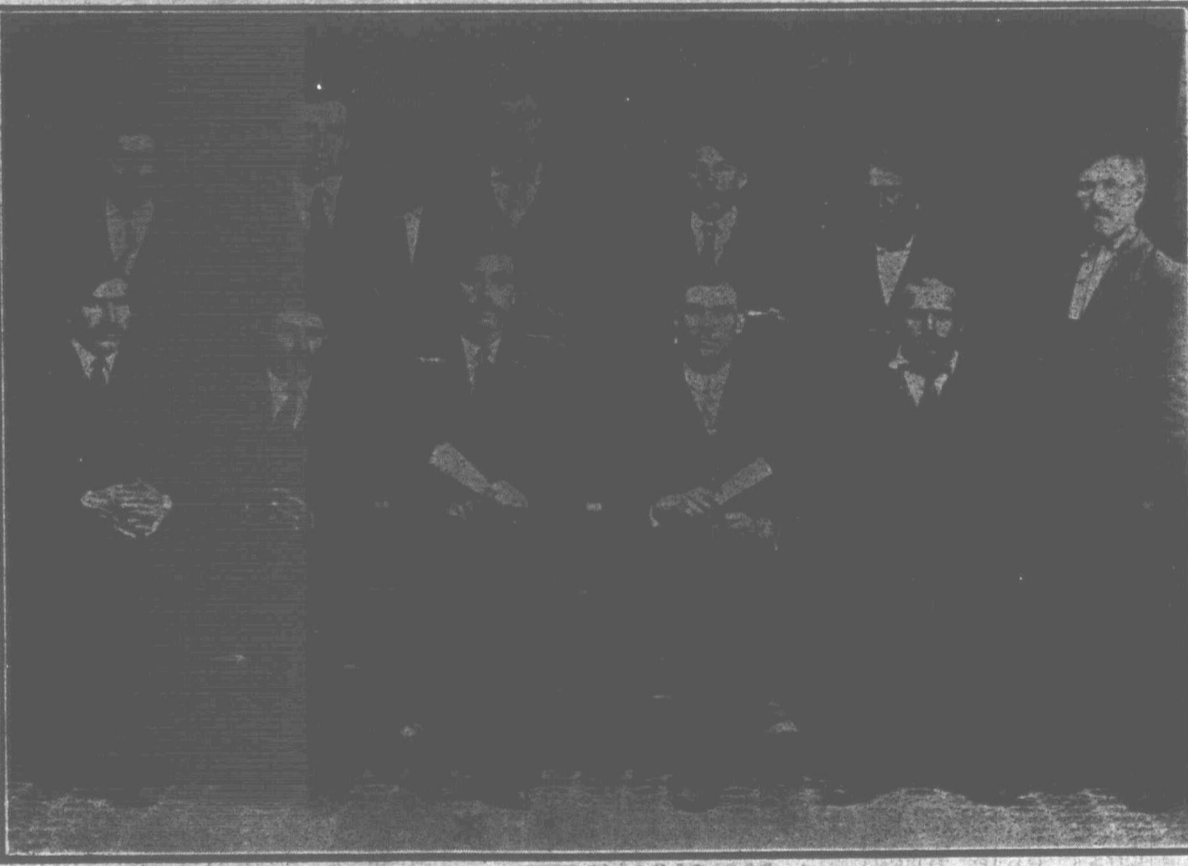
муїкувала міністри проєсвіти. В неділю дня 5 с. м. відбулись в ратушевій саалі Львова одно віче „polskich obywateli“ а друге польських академиків а оба ухвалили острі резолюції проти українського університету. Тут підбурювали польські професори львівського університету зібрані товни „polskiego obywatelstwa“ просто до знищеня того будинку, котрий служив би для українського університету. — Український університет у Льві не сьміє стати, так задекретували вшехпольський проф. Грабський і презєс польської боюфки. Шастє тільки, що від Грабського ві від презєса сеї боюфки зовсім не залежить доля найвищої української школи. В. Левинський.

CANORA, SASK. НОМІНАЦІЯ.

При численній участі фермерів, відбулась номінація фермерсько-робітничого кандидата до провінціального парламенту на кенорський дістрікт. Предсідателював д. І. Господарик. Початково ліберальні агенти старались розбити мітінг, щоб не допустити до номінації. Счинилась буча, але тиха, спокійна промова фермера Т. Мих. Габора, заспокоїла вібраних, а по промові Ст.

Зелінського, одногослоно поставлено т. М. Габору на кандидата. Одушевлене народо було величезне. Запросили кандидата сказати його платформу. Тов. М. Габора заявив, що він виступає під тікетом соціал-демократичної партії, але його власна і особиста справа: народ має право, що він може для нього зробити. Тут подав свою платформу.

ВИБОРЧИЙ КОМІТЕТ І КАНДИДАТ З КЕНОРСЬКОГО ДІСТРІКТУ

Горішній ряд (з ліва) А. Тимків, П. Крат, М. Ференець, Т. Твардовський, Д. Олішник. Долішній ряд (з ліва) Д. Бородін, Ів. Господарик, (предсід. з 28 мая на мітінгу) Михайло Габора кандидат, Гр. Махнія, І. Ткач, Ст. Зелінський.

Платформа т. М. Габора: 1) Організація державного банку, котрий би давав позичку за процент не більше як чотири і пів (4 1/2 %). 2) Звільненє народу від моргчів. 3) Отворенє стейтської граняці на желізо і інші товари, яких потребує Канада. 4) Провінціальні елеватори, котрими заряджувалиб фермери. 5) Книжка фрейту і пдк. 6) Покращенє гренту на школи. 7) Урядові провінціонельні фабрики машинерії.

Перший нищенковий РУСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ І АНГЛІЙСЬКО-РУСЬКИЙ

Словарець

обнимає 80.000 виразів 208 сторіч дрібного друку з грамакою, азбукою друкованою і писаною і що найважніше з вимовою англійських слів. Формат Словарця такий, як бачите на образку, оправлений в мягольку скірку, оздоблений гербом України і золотим витиском.

Є ТО ПЕРШЕ І ОДИНОКЕ ВИДАНЄ В РУСЬКІЙ МОВІ.

Словарець є тим konieczний для кожного Русина, що дасть ся носити завжди в кишені, а щоби скоро знайти потрібне слово, на те є поабучний реджістер так в руській як і в англійській часті.

ЦІНА СЛОВАРЦЯ 75 ЦЕНТІВ. Для агентів добрий оуст. Замовляйте в Видавництві під адресою: RUSKA KNYHARNIA 850 Main St. Winnipeg, Man.

8) Скасованє \$1.50 такси на фарми. По промові кандидата, була оголошена колекта на виборчий фонд, якої зібрано \$26.30. Ухвалено допустити до дістрікті і запросити усіх Русинів і співчуваючих нашій справі, помічи сему великому ділові нашого відродженя.

Виборчий комітет: Доповнено виборчий комітет як слідує: П. Крат, предсідател, Ів. Ткач, Махнія, Гр. Бородін, Гр. Бородін, Г. Шевчанин, Дм. Олішник, Ан. Тимків.

Контрольори: Т. Твардовський і М. Ференець. Гроші зібрані на виборчий фонд мають лежати в Кенорі в „The Bank of Commerce“ на імя двох тт. Гр. Махнія і Ів. Ткача.

Адреса кассєра: John Tkacz, P. O. Canora, Sask. По мітінгу всі присутні фотографувались зі своїм кандидатом.

Обговоривши всі справи, комітет ухвалив відїти ся в Кенорі в суботу 1-го червня. З грошми, які сколектовано, заплачено \$6.00 за галло, а \$20.00 остане в касі.

СПРОСТОВАНЄ.

На сім місци заявляю, що я завчасно поспішивсь з осудом д. Гр. Махнія в числі 20. „Р. Н.“ Своім підтриманєм боротьби нашого народа в кенорському дістрікті, він показав, що він вартий пошани, і тому я перепрошую його публично за мій виступ проти нього в газеті і на мітінгах. Докладенє на 4 сторині.

КАНДИДАТ І НАРОД

В середині образка кандидат т. М. Габора.

Спішіть ся з присланєм жертв на виборчий фонд, бо хвиля дуже важна, гроші приєдгайте на адресу: John Tkacz, P. O. Canora, Sask.